

„Bądźmy uczniami Chrystusa”

Osoby:

Jezus, Jan Chrzciciel, Piotr, Jan, Maria Magdalena, Kleofas, Uczeń 2, Uczeń 3, Faryzeusz

Scena I:

(2 uczniów, Jan Chrzciciel i faryzeusz nad rzeką)

Faryzeusz: Kim ty jesteś?

Jan Chrzciciel: Ja nie jestem Mesjaszem.

F: Cóż zatem, czy jesteś Eliaszem? Czy ty jesteś prorokiem? *(Jan kiwa przecząco głową)*

Kim ty właściwie jesteś?

JCh: Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską!!

F: Czemu zatem chrzczysz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem ani prorokiem?

JCh: Ja chrzczę was wodą, jednak po mnie idzie mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym.

faryzeusz się denerwuje i odchodzi, w tym czasie przechodzi Jezus, a Jan wskazując na Niego mówi:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten o którym Wam powiedziałem. Daję świadectwo, że On jest Synem Bożym.

(Jan schodzi pocichutku)

Jan: Chodźmy za Nim, posłuchajmy jak naucza. To musi być ktoś wyjątkowy skoro Jan takie rzeczy o Nim głosi!

Uczeń2: Zobaczymy jak żyje i gdzie przebywa na co dzień.

Jezus się obraca i pyta uczniów: Czego szukacie?

Uczeń2: Nauczycielu, od chwili, gdy Jan pokazał nam Ciebie - pragniemy z Tobą przebywać, oświadczyć Cię poznać. Powiedz nam, gdzie mieszkasz?

Jezus: Dobrze więc, chodźcie i zobaczcie. Zapraszam was do Siebie.. do mojego życia.

Scena II:

(jezioro, uczniowie łowią ryby, zarzucają sieci; rozmawiają o życiu z Jezusem, o Jego cudach)

Jan: Ależ nam się dzisiaj ten połów udał!

U2: Tak! Rybek na wieczerzę starczy dla nas wszystkich.. nawet będziemy mogli podzielić się z innymi przyjaciółmi Jezusa. *(po chwili)* Wyciągnijmy sieci na brzeg! Są pełne.

Jan: Wczoraj to jezioro wyglądało zupełnie inaczej. Bardzo się bałem gdy rozszalała się ta straszliwa burza. Silny wiatr i ten złowrogi mrok dokoła. Znikąd ratunku, bo przecież byliśmy daleko od brzegu. Nie umiałem tego pojąć, że Nauczyciel tak spokojnie śpi w tyle łodzi.

U2: To prawda.. ginęliśmy. Woda już nas zalewała. A Jezus..? gdy go zbudziłem powiedział tylko: „Milcz, ucisz się!” I natychmiast nastąpiła głęboka cisza.

Powiedział nam, że wciąż jeszcze nie wierzymy. Jesteśmy pełni lęków o siebie.

Jan: Kim On właściwie jest, że nawet wiatr i jezioro są Mu posłuszne??

U2: Właśnie.. kim jest Ten za którym idziemy razem z apostołami.. razem z tysiącami innych ludzi?

Jan: Pamiętasz ten moment, kiedy spotkaliśmy Go po raz pierwszy, gdy przyszedł nad Jordan? Jego tajemnicza Obecność tak nas zachwyciła, że bez namysłu zostawiliśmy Jana i poszliśmy za Nim.

U2: Spójrz na te wszystkie cuda, które czyni.. czy nie mówią nam one kim jest Jezus?

Jan: Przypomina mi się człowiek opętany, który zawołał widząc Nauczyciela: „przyszedłeś nas zgubić! Wiem kim jesteś: Świętym Bogą!” A On kazał mu zamilknąć i wyjść. Jezus musi być napełniony mocą Najwyższego, skoro nawet złe duchy są mu posłuszne.

U2: Widziałem wiele razy jak uzdrawiał.. niepojęta jest dla mnie troska z jaką przyjmuje każdego cierpiącego.. Nie brzydził się nawet trędowatym, ulitował się nad Nim, wyciągnął rękę i dotknął jego ran. Chciał go oczyścić.

Jan: Ja znowu byłem z Nim w domu w Kafarnaum. Na wieść o Nim zbiegło się tak wielu ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca. On przemawiał. I nagle czterech ludzi zaczęło rozbierać nad nami dach. A przez otwór spuścili nosze, na których leżał paralytyk. Wszyscy bardzo dziwili się słowom Jezusa..

U2: A co takiego niezwykłego powiedział?

Jan: Nie rozumiem tego do końca... ale On patrząc na paralytyka powiedział mu, że jego grzechy są mu odpuszczone. Zauważyłem, że właśnie to było najważniejsze dla Jezusa w tamtej chwili..

U2: Ale ten człowiek na pewno chciał odzyskać zdrowie i zacząć chodzić!

Jan: I rzeczywiście zaczął! Jednak na pierwszym miejscu jest zdrowie duszy..
Sam Jezus uczynił ten cud, aby ludzie uwierzyli w Niego i w to, że ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów. Tak powiedział.

U2: Wcześniej na to tak nie patrzyłem.. ciekawe..

Jan: Wcześniej wielu rzeczy nie dostrzegaliśmy. Jezus otwiera nam oczy!

U2: Właśnie! Jezus!! Pewnie już na nas czeka.. mieliśmy przecież tylko ułowić coś na wieczkę! Chodź bracie, w drogę!

Scena III

(Jezus nauczający, Piotr, U2, U3-odchodzący)

Jezus: Ja jestem Chlebem Żywym, który zstąpił z nieba.. kto do Mnie przychodzi nie będzie łaknął, kto we mnie wierzy nigdy pragnąć nie będzie.

U3: Czy nie jest to Jezus, syn Józefa? Jakim prawem teraz mówi o sobie „zstąpiłem z nieba”?

Jezus: Przestań się oburzać! Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli go nie przyciągnie mój Ojciec, który mnie posłał, a Ja go wskreszę w dniu Ostatecznym. Prorocy zapisali: „wszyscy staną się uczniami Bożymi”

U2: Panie, wszyscy? Nawet poganie?

Jezus: Każdy kto od Ojca usłyszał i nauczył się, przyjdzie do mnie..
Ja jestem Chlebem Żywym, który zstąpił z Nieba. Chlebem, który Ja dam jest moje Ciało za życie świata.

U3: Jak On może dać nam swoje Ciało do spożycia? To niepojęte!

Piotr: Posłuchajmy dalej Jezusa..

Jezus: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem.

U3: Ta nauka jest trudna do przyjęcia, któż może jej słuchać?

Jezus: To cię gorszy? Moje słowa są Duchem i Życiem. Ale wiem też, że nie wszyscy mi wierzą..

U3: Rzeczywiście! Ja nie wierzę.. nie wiem co o tym wszystkim myśleć!!

Jezus: Czy i wy chcecie odejść?

Piotr: Panie, do kogo pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego.. Myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Bogą.

Jezus: Oto teraz idziemy do Jerozolimy. Tam Syn Człowieczy zostanie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie. Oni skazą Go na śmierć i wydadzą poganom. I będą z Niego szydzić, oplują Go, ubiczują i zabijają, a po trzech dniach Zmartwychwstanie.

Po tej scenie jest moment skazania i Ukrzyżowania Jezusa, muzyka z Pasji, odgłosy zza sceny przybijania gwoździ, okrzyki tłumu. Scena jest zastonięta.

Scena IV

(Maria Magdalena, Piotr, Jan i U2)

Jan: Mario, dobrze, że to ty! Obawiamy się bowiem rzymskich żołnierzy. Mów, co się stało!

Maria Magdalena *(wbiega śpiewając):*

Chciałam zabrać Jego Ciało
Grób był pusty – tak! Widziałam
Tylko ten pęknięty kamień
Wielki ponad grobem stał
I jeszcze dwa anioły
Które strzegły Jego grobu
Nagle podszedł i przemówił
Do mnie Rabbi – Jezus sam!

Zmartwychwstał Pan Alleluja
Jezus pośród nas Alleluja

Piotr: O czym ty mówisz Magdaleno? Musiało ci się przywidzieć!!

Jan: Daj jej spokój Piotrze! – Ona nie pogodziła się ze śmiercią Mistrza.

U2: A my, czy my się pogodziliśmy?

MM: Ja widziałam żywego Pana! Jeśli mi nie wierzycie, idźcie tam sami i przekonajcie się!
On spojrzał na mnie... z tak wielką Miłością.. Z początku myślałam, że to ogrodnik, ale gdy powiedział do mnie „Mario”, rozpoznałam Pana. To niesamowite!

P: Może ona ma rację; pobiegnijmy!

J: Prosto do ogrodu!

U2: Ja nigdzie nie idę... To tylko jej wymyśli!

Scena V

(Wracają od grobu, do wieczernika do, zrozpaczonych uczniów U2 i Kleofasa)

J: Byliśmy u grobu..

U2: I co?

P: Kamień odwalony, straże puciekwały, więc weszliśmy do środka – najpierw ja, on za mną...

J: Zobaczyłem coś niesamowitego... zobaczyłem płótna, w które był owinięty Chrystus i chustę, którą miał na swej Twarzy, zwiniętą osobno.

K: To przecież straszne... wykradli Jego ciało!

J: Nie. On przeniknął płótna; były opadnięte!

U2: Usiądźcie tu z nami, porozmawiamy.

P: Chodź Janie, mamy jeszcze pracę.
(*Piotr i Jan wychodzą*)

Piosenka: Zachmurzyło mi się życie

Scena VI

(*Ruszają do Emaus*)

U2: Jak On mógł nam to zrobić? Jak mógł! Przecież był dla nas kimś najważniejszym.. tak Mu ufaliśmy.

K: Wykorzystał to, by siebie i nas upokorzyć! Jak my teraz wyglądamy w oczach ludzi?

U2: Jak skończeni głupcy! Pomyśl Kleofasie, nasze marzenia o wyzwoleniu Izraela, o nowym Królestwie, o Mesjaszu...

K: ... legły w gruzach!

U2: Zostawiliśmy wszystko, by pójść za Nim i wracamy z niczym. Dlaczego uwierzyłem tym Jego obietnicom? Zbawienie, wolność, pokój, szczęście? Gdzie one są? Wszystko to puste słowa.

K: Powiedz mi lepiej, gdzie jest On – Nauczyciel – skoro tak zapewniał, że będziemy żyć na wieki; a może...

U2: Nie łudźmy się, wszystko skończone. Jego już nie ma, nigdy Go nie zobaczymy..

K: To straszne! Boję się wracać do domu po tej porażce. Co mam im powiedzieć? Jak dalej żyć, skoro On umarł? Jak w ogóle żyć bez Niego?

U2: Nie umiem się pozbierać... ciągle mam przed oczami Jego pobitą, oplutą twarz, zakrwawione ciało, przybite przez tych bandytów do krzyża.

K: Spójrz! Jeszcze widać krzyż (*pokazuje krzyż w oddali*). Odejdźmy stąd jak najszybciej! Za dużo złych wspomnień! To miejsce naszej całkowitej klęski.

U2: Jak można się zgodzić na tak haniebną śmierć? Dlaczego się nie bronił, nie krzyczał? Tyle cudów działał, wskrzeszał; myślałem że może wszystko! Mógł siebie ocalić! Tymczasem zrobili z Nim, co chcieli!!

K: On oszalał! Żaden człowiek przy zdrowych zmysłach nie milczy, gdy go fałszywie oskarżają, biją, wyśmiewają. Przecież wiedział, co Go czeka! Mógł to jakoś wytłumaczyć, nie wiem...

Jezus (*podchodzi*): O czym to tak rozmawiacie w drodze?

K: Jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie o tym, co się tam w tych dniach stało.

Jezus: Co takiego?

K: Chodzi o Jezusa z Nazaretu...

U2: ... proroka potężnego w słowie i czynie przed Bogiem i wobec całego ludu.

K: Wyżsi kapłani i nasi przywódcy wydali na Niego wyrok śmierci i ukrzyżowali Go!

U2: A my mieliśmy nadzieję ...tak wielką nadzieję...

K: ... że to On wyzwoli Izraela. Tymczasem upływa już trzeci dzień od tego wydarzenia...

U2: Co więcej, Maria Magdalena wprawiła nas w zdumienie: wczesnym rankiem poszła do grobu i nie znalazła Jego ciała!

K: Wróciła, mówiąc, że widziała aniołów, którzy zapewniali, że On żyje.

U2: Niektórzy spośród nas poszli do grobu i zastali wszystko tak, jak im powiedziała Maria...

K: ... ale Jego nie widzieli ...

Jezus: O nierozumni ... i leniwi w sercu! Nie wierzycie w to wszystko, co powiedzieli prorocy? (Pieśń Sługi Jahwe)

Czyż Chrystus nie miał tego cierpieć by wejść do swej chwały?

U2: Panie, tak się składa, że byliśmy Jego uczniami. Gdy widziałem Go jak mówił z ogromną mocą i pewnością, jak uzdrawiał i wskrzeszał umarłych, pomyślałem, że moje życie przy Nim będzie piękniejsze ...

K: i że prostszą drogą dojdziemy do szczęścia... On przecież wszystko mógł uczynić!

U2: Z daleka widzieliśmy Jego okrutną śmierć ... mamy prawo czuć się oszukani ... czy prawdziwy Mesjasz miałby umierać w taki sposób?.. i to z rąk ludzi? To nie mieści się w głowie...

Jezus: I bardzo dobrze – ludzka głowa to za mało, by to pomieścić. Jedynie serce może przyjąć tę tajemnicę – bo samo jest niezgłębione. Szukajcie odpowiedzi w waszych sercach.. (*chce iść dalej*)

K: W moim sercu jeszcze przed chwilą było wiele pretensji, gniewu, żalu. Teraz to już tylko pustka.

U2: Panie, zostań z nami, bo ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił..

Pieśń: Jesteś oddechem mym

Scena VII

(Wchodzą uczniowie z gorącą dyskusją)

U2: Czy serca nie pałały w nas, gdy szedł z nami i wyjaśniał nam Pisma? Sam Jezus.. akurat na naszej drodze.. nie zapomniał o nas!

K: Oczywiście teraz to widzę, ale wtedy? Byłem ślepy! Jaki ja byłem ślepy!

U2: To ból i rozpacz zakryły nam oczy. Teraz rozumiem radość Marii Magdaleny ze spotkania z Panem! Ona wcześniej to przeżyła.. Jezus przychodzi do każdego z nas!

K: Nie zostawił nas sierotami! Mogliśmy przed nim wylać całe nasze cierpienie.. było tak cudownie z Nim iść!

U2: A później, gdy łamał i błogosławił Chleb, czynił to tak samo jak w wieczór przed Męką. To sprawiło, że Go rozpoznaliśmy..

K: Mam w sobie jakąś niesamowitą pewność, że pozostał z nami w tym Chlebie.. zachwycająca jest Jego prostota i uniżenie..

U2: Od teraz każdy człowiek, nawet małe dziecko - może się Nim karmić.. może Go też nie uszanować, podeptać.. ale Jezus zawsze w Nim jest! I nadal czyni cuda..

K: Cudem jest to, że nasze zimne serca znów zaczęły płonąć, że odnaleźliśmy pokój, a zostawiliśmy Jezusowi nasz lęk i bezsilność.

U2: Czuję się wolny od bólu i smutku, który tyle czasu w sobie nosiłem..

K: Jezus ukryty w Chlebie naprawdę nas przemienia, nie ma dla niego rzeczy niemożliwych..

Jednak czuję, że nie możemy zachować Go tylko dla siebie – tym skarbem trzeba się podzielić!

U2: Chodźmy więc do naszych braci.. zapalmy wszystkich, którzy stracili nadzieję, Miłością Chrystusa!